

Et og Halvfjerdsfindstyvende Møde.

Tirsdagen den 27de Februar 1883 Kl. 1.

Sekretæren, Nielsen = Grøn, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter understrevet.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet fremsætter: Forslag til Lov angaaende en forhøiet Ligning til nogle af Amternes Skolefunds.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Jeg har herved den Ære for det høie Thing at fremsætte Forslag til Lov angaaende en forhøiet Ligning til nogle af Amternes Skolefunds. Lovforslaget gaar ud paa, at det Beløb, som Skoleraadene ifølge Lovgivningen ere bemyndigede til at ligne til Skolefondens Udgifter, forhøies for Ribe Amts Skoleraads Bedkommende til 1 Kr. 50 Øre, for gl. Københavns, Frederiksberg og Viborg Amters Skoleraad til 1 Kr. 25 Øre, for Bræstø, Maribo og Ringkøbing Amters Skoleraad til 1 Kr. samt for Bornholms Amts Skoleraad til 70 Øre pr. Tønde Hartkorn. Lovforslaget er begrundet i, at vedkommende Skoleraad have anset det for nødvendigt eller dog for meget ønskeligt, at de kunne forhøie Ligningen til Skolefondene til de her i Lovforslaget anførte Beløb. Forøvrigt skal jeg henvise til de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget.

Formanden (Krabbe): Exemplarer af Lovforslaget ville blive omdelte.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Gneste Behandling af: Forslag til Beslutning af Folkethinget om Medføttelse af et Udvalg til Oplysning om den Stilling, der ifølge

bestaaende Overenskomster tilkommer de i Udlandet bosatte Danske.

(Forslaget findes i Tillæg A Sp. 2353—54.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Forslaget til Beslutning fattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Høgsbro): Bort lille Land kan ligesaa lidt som andre Lande undgaa, at der hvert Aar er flere, der foretrække at tage fast Ophold i fremmede Lande fremfor at blive herhjemme. Det er saaledes bekendt, at mange Danske have faste Eiendomme i Sverige, og ligeledes veed man jo, hvorledes der aarlig gaar en hel Strøm af Udvandrere til Nordamerika og flere andre Lande. Det er naturligt, at ogsaa flere søge til det Land, der først nylig er blevet stilt fra os, nemlig Slesvig, og at navnlig unge Menneker have taget Tjeneste og senere højat sig der. Men foruden det almindelige Forhold, der fremkommer ved Udvandringer, er der for Slesvigs Bedkommende det særlige, der følger af Art. 19 i Fredsslutningen af 30te Oktober 1864, at nemlig de, der dengang vare hjemmehørende i Slesvig, havde Ret til at bevare deres Egenkab som danske Underaatter og til at beholde deres faste Eiendomme i Slesvig uden at skulle forulempes enten paa Person eller Eiendom, saafremt de inden 6 Aar, efterat Freden blev stadfæstet, altsaa inden den 16de November 1870, anmeldte dette deres Ønske for de vedkommende Øvrigheder. Af dette særlige Forhold har der i Aarenes Løb udviklet sig forstfjellige Klager og tilbels ogsaa Forhandlinger mellem de to Regjeringer. Da saaledes den tydske Regjering havde forbudt de Værnepligtige, der vare udvandrede til Danmark efter 1ste Marts 1869, at vende tilbage til Slesvig, foranledigede dette Medføttelsen af en international Kommission i 1871 af 2 tydske og 2 danske Embedsmænd, som samlede i Aabenraa og der vedtog en Overenskomst, der fik allerhøieste Stadfættelse. Derved blev det nævnte Forbud hævet, saa at alle de, der efter visse foreskrevne Regler anerkjendtes for at være danske Underaatter, atter maatte vende tilbage til Slesvig og tage Ophold der som saadanne, dog at de, som det hedder i den Kundgjørelse, der findes i Lovtidenden